

[Ministeren for skatter og afgifter]

for de er jo faktisk mere ubehagelige, men vil man ophæve sambeskatningen, må man også ville konsekvenserne.

I øvrigt er vi vel nået et meget langt stykke med kildeskattens indførelse og de initiativer til udvidelse af den særskilte beskatning, som er taget siden 1970. Tilbage står problemerne vedrørende formuen og formueafkast og problemer vedrørende fradragssiden. Det er vel sådan, at de fleste partier her i salen går ind for sambeskatningens ophævelse, og derfor kan man undre sig over, at det går så trægt med at få taget den politiske beslutning, men det er meget komplicerede problemer af teknisk og juridisk karakter, vi står over for, og hertil kommer så de indkomstfordelmæssige konsekvenser, som er, skal vi sige politisk følsomme.

Når sambeskatningen af formueindtægter og formue ikke hidtil er foreslået ophævet, skyldes det bl. a. betydelige praktiske vanskeligheder. Ved afgørelsen af, til hvilken ægtefælle de enkelte formuede skal henføres, må der enten lægges vægt på det retlige rådighedsforhold i ægteskabet eller på den måde, ægtefællerne rent faktisk udøver rådighed over formuen og afkastet på.

Såfremt det retlige rådighedsforhold lægges til grund, skal hver ægtefælle beskattes af sit særeje og af sin bodel af fællesformuen. Navnlig hvor det drejer sig om formue, der er opsparet under ægteskabet, vil det i mange tilfælde være vanskeligt at afgøre, til hvis bodel den hører, eller hvorledes den skal fordeles på bodelene. Selv i tilfælde, hvor f. eks. manden alene har haft indtægtsgivende arbejde eller erhverv, vil hustruen med rette kunne gøre gældende, at hun ved sit arbejde i hjemmet og sin økonomiske husførelse har skabt den fornødne basis for mandens indtægtserhvervelse og den stedfundne opsparing, således at en del af opsparingen må tilhøre hendes bodel.

Såfremt det faktiske rådighedsforhold over formuen og dens afkast lægges til grund for fordelingen, vil det blive endnu vanskeligere i praksis at afgøre, om en given formue og indkomst skal beskattes hos hustruen eller hos manden.

Man kan selvfølgelig indtage den holdning, som retsforbundet har gjort i beslutningsforslag nr. B 11, hvor man går ind for, at sambeskattede ægtepar selv kan afgøre, på hvis selvangivelse de ønsker at foretage de

ligningsmæssige fradrag. Overfører man dette på formuen og formueafkastet, betyder det, at ægtefællerne frit skal kunne placere formuen og formueafkastet dér, hvor det ud fra en skattemæssig betragtning er mest hensigtsmæssigt. Det vil selvfølgelig løse nogle praktiske vanskeligheder, men samtidig fremme skattetænkningen og næppe føre til et rimeligt resultat.

En valgfri ordning som den af retsforbundet foreslåede i beslutningsforslag nr. B 11 vil i øvrigt rejse en række problemer. Skal ægtefællerne være enige om, hvor fradragene skal placeres? Hvorledes, hvis de ikke er enige? Skal der være adgang til at omgøre beslutningen, hvis det efterfølgende viser sig, at en anden fordeling er fordelagtigere? Er beslutningen kun bindende for det enkelte år, således at der år for år kan veksles med placeringen af fradragene?

Alt i alt tror jeg ikke, det er en hensigtsmæssig ordning at gå over til, og jeg skal derfor på regeringens vegne meddele, at vi ikke kan anbefale retsforbundets forslag.

Desværre er der ingen enkle løsninger på sambeskatningens tilbageværende problemer, men gennemførelsen af regeringens renteomlægningsforslag, en almindelig fradragssanering i øvrigt og en forlængelse af proportionalstrækket vil i høj grad reducere problemernes omfang og karakter.

I 1975-76 blev der af den daværende socialdemokratiske regering fremsat lovforslag, som skulle tilvejebringe ligestilling mellem ægtefæller i skattemæssig henseende. Lovforslaget vandt ikke tilslutning i folketinget. Man fandt det bl. a. for indviklet, og det blev kritiseret, at et stort antal ægtepar skulle have besvær med opdeling af deres indkomster af formue, uden at det fik nogen betydning for deres samlede beskatning.

Ligestillingsrådet har i et oplæg af december 1978 opstillet fire muligheder for en ændret ægtefællebeskatning. Det drejer sig bl.a. om fuld særbeskatning og om en ordning som den, der blev fremsat lovforslag om i 1976. Endvidere peges på det såkaldte splittingsystem, og den fjerde skitse er en videreført særbeskatning af formueafkast, hvor man dog ikke tager den fulde konsekvens med hensyn til personfradrag, underskud og retshandler mellem ægtefællerne. Jeg skal nok tilføje, at ligestillingsrådet ikke selv har taget stilling til disse fire muligheder.